

Nood aan Odalisme

In den beginne ...

Het hedendaagse Heidendom is niet meer hetzelfde in beleving als die van onze voorouders. Gelukkig maar. De waarden en normen zijn evenwel dezelfde gebleven. Iets aangepast aan de tijdsgeest wellicht – zoals het overigens hoort overigens – maar de invulling ervan weinig anders. Het godsdienstige beleven van het oude Heidendom had oorspronkelijk geen naam. Er was immers slechts één gekend geloof, dit van het volk! Pas na ontmoetingen tussen verscheidene, et(n)isch verschillende, volkeren en in latere tijden bekeerlingen, kwam er een noodzaak om het volksgeloof van de nieuwe leer te onderscheiden. Het hoeft hier geen betoog dat het eigen volksgeloof door een nieuwe (meestal voor politieke doeleinden opgedrongen) leer als ondergeschikt en minderwaardig werd beschouwd. Het oude volksgeloof terughalen is niet gewenst. Een nieuw Heidendom is nodig!

Op heden ...

Het oude volksgeloof is nimmer opgehouden te bestaan. Het leeft voort in kleine zaken en volkse overleveringen én in grootste (onderbewuste) idealen. Voorouderlijk rechtvaardigheidsgevoel en normbesef zijn steeds blijven bestaan. Daarom kan het hedendaags Heidendom een verantwoorde heropleving kennen. Deze herwaardering betekent echter geen terugkeer naar een verouderde levenswijze waarin mensen zich in huiden tooien en de bossen onveilig maken. Neen, het is een geloof, een wereldbeschouwing, berustend op oude waarden, op eer, op trots, maar aangepast aan de dag van vandaag. Het is een jonge, spontane, eerlijke heropleving die door vele afstammelingen van Germaanse voorouders wordt ervaren. Het bloed kruipt tenslotte waar het niet gaan kan. Deze Germaanse diaspora zorgt er ook voor dat de heropleving van dit Heidendom vele namen kent. *Asatrú*, *Asentrouw*, *Vanatrú*, *Wodanisme*, *Odinisme* en *Odalisme* klinken bekend in de oren. In wezen zijn ze weinig verschillend. Het verschil wordt benadrukt door de toebedeling van een naam door de beweging zelf. Zij kennen zichzelf een naam toe en onderscheiden zich op die manier. Hoe dan ook, het maakt ons niet uit hoe men de gedachte benoemt zolang de onderliggende waarde maar behouden blijft! Vraagt men ons een benaming te kiezen, dan zullen we “Odalisme” naar voren schuiven. Deze term dekt

Hidalisme is . . .

Trouw zijn aan de voorzaten en de grond die zij bewerkten! **Eerzaam** handelen en eerbol het levenspad bewandelen! **Orde** handhaven in eigen gemoed en in eigen aard! **Arbeid** aanbaarden als bron van levensbreugde en van levenskracht! **Strijd** voeren tegen al wat de eigen aard en bloed bedreigt! **Trots** zijn op wat gij zelf in het leven bekomt en lotsgewijs in het leven zult bekomen! **Aandacht** hebben voor wat het lot u brengt en daarop verder bouwen! **Eerbied** hebben voor alles in uw omgeving en het evenwicht tussen alles daarin nastreven! **Plicht** als stalen wet te ervaren in dienst van diegenen die om u zijn! **Moed** hebben als Germaan de vrijheid te bekomen en te behouden!

tenslotte de inhoud en doelstellingen van Werkgroep Hagal het meest.

Is het Odalisme een wereldbeschouwing ontsproten aan het Odal¹? Verklarend betekent Odal zoveel als erfgoed, vaderland, grondbezit, afstamming en traditie. Ruimer omschreven staat het Odal voor het erfgoed dat immer eigen(dom) van de sibbe blijft. Geërfd vee² kon men verkopen, een geërfde hoeve echter niet. Deze hoeve behoort tot het Odal van de sibbe, het vee niet. Niet alleen het materiële behoorde tot het Odal maar ook het geestelijke; zoals de waarden die de sibbe onderhield, de manier van leven, het eergevoel dat sinds het begin der tijden eigen was aan de sibbe. Deze vorm van het Odal der sibbe kent men ook onder het begrip *Allodiaal* (*Allodium*³).

De Odal

Is het Odalisme een wereldbeschouwing ontsproten aan het Odal⁴? Verklarend betekent Odal zoveel als erfgoed, vaderland, grondbezit, afstamming en traditie. Ruimer omschreven staat het Odal voor het erfgoed dat immer eigen(dom) van de sibbe blijft. Geërfd vee⁵ kon men verkopen, een geërfde hoeve echter niet. Deze hoeve behoort tot het Odal van de sibbe, het vee niet. Niet alleen het materiële behoorde tot het Odal maar ook het geestelijke; zoals de waarden die de sibbe onderhield, de manier van leven, het eergevoel dat sinds het begin der tijden eigen was

aan de sibbe. Deze vorm van het Odal der sibbe kent men ook onder het begrip *Allodiaal* (*Allodium*⁶). Dit is de tegenstelling van *feodaa*⁷, wat duidt op een stelsel dat de vrije Germaanse boer⁸ verdoemde tot de knechtstand (in veel gevallen botweg slavernij) in dienst van een verdorven adelstand⁹. De vrije boer had de plicht het erfgoed te hoeden en aan de volgende generatie over te dragen. Dit begrip kent ook een zinnebeeld (O). De Odalrune verklaart men als volgt: "Eigen bloed en eigen erf zijn hoogste adel.¹⁰" Hier ziet men dat ook erfelijkheid in de betekenis van de Odalrune een rol speelt. In het Fries kent men de Odalrune als *Eeyeneerde* wat zoveel betekent als 'eigen aarde'. Bloed en bodem¹¹ zijn dus versmolten in het zinnebeeld Odal.

Edel en adel

Begrijpelijk is het gevolg dat begrippen als *edel*¹² en *adel*¹³ ontstaan zijn uit de Odalgedachte. Iemand van edele geaardheid was adel. In dit verband ontstaat er een adelstand. De oorspronkelijke adelstand was een bond van vrije boeren, niet erfelijk van aard. Zij hadden rechten en vooral plichten jegens de andere sibbeleden die zij vertegenwoordigden. Zij verzamelden zich in het *Ding*.¹⁴ De boeren hanteerden het algemeen (meestal onbeschreven) recht dat in de ruime omgeving gold. De adelstand.

De verloedering

Toen het christendom in onze streken vaste voet aan wal kreeg, golden er geleidelijk aan nieuwe (volksvreemde) ideeën en wetten. Wat is een religie anders dan een bundeling van wetten?¹⁵ De adel – de hoeders en uitvoerders van de macht – bekeerden zich gestaag tot de nieuwe leer. Voor de bekeerlingen¹⁶ betekende de overstap naar het nieuwe immers een garantie tot macht en een

gerechtvaardigde uitbuiting van het volk. Onder mom van de 'liefde' heeft men als christen¹⁷ immers de plicht iedereen het 'ware geloof' aan te brengen. Zoals men weet 'heilig' het doel de middelen. Al diegenen die weerstand boden aan deze 'liefde' werden vakkundig bestreden. Massale onthoofdingen¹⁸ en brandstapels waren het gevolg. De macht over het volk werd verkregen. Uiteindelijk werd de adelstand – waarvan het 'edele' reeds ver zoek was – erfelijk. De macht behoorde toe aan enkelingen en niet meer aan het volk zoals voorheen. Het feodale tijdperk was aangebroken.

De agressieve christelijke geaardheid kende hoogdagen in ons dierbaar Avondland. Men maakte de gevolgen mee van de versmelting van een bevolking en een ideeëngoed die op natuurlijke wijze niet (kunnen) samen horen. Het christendom – als modernistische godsdienst – rukte de Germaan uit zijn omgeving, zijn verbondenheid met de natuur. Zijn ideeën, zijn waarden- en normbesef, stonden haaks op het nieuwe geloof dat hem werd opgedrongen. Zijn innerlijke aard was fout, zijn voorouders waren fout, hetgeen hij altijd al geloofde was fout. Een definitieve breuk met het volksgeloof was geschapen, alzo dacht men¹⁹.

De opdracht

De eertijdse Odalgedachte werd verdrongen maar bleek taaier dan verwacht. Eigen geaardheid en waardigheid bleven onderhuids aanwezig. Het Odal huist nog in ons! Hore wie wil, voele wie wil, gelove wie wil! Het dragen van, het geloven in en het gebruiken van de Odalrune dwingt de Germaan om zijn waarde hoog te houden. Het is een plechtige belofte om haar eer, de Odalgedachte, – het volk en land indachtig – hoog in het vaandel te voeren. Het is

vanzelfsprekend dat de Odalrune kan gezien worden als het zinnebeeld van een nieuw, herleefd, beleefd Heidendom.

Hedendaagse Heidenen nemen – al dan niet bewust – de taak op zich om te bouwen aan een nieuwe adel. Adel in de ware zin van het woord. Geen elitair clubje – zo zijn er al genoeg – maar een groep voortrekkers, komende uit al de lagen van het volk. Elk met zijn / haar kwaliteiten, verscheiden in vaardigheid, maar bewust van de eigen volksaard. Deze, zeker aanwezige, groep hoeft niet verenigd maar uit zichzelf gedreven te worden! Dat is de nieuwe adel waaraan er in ons huidige Vlaanderen / Noordland nood aan is. Getrouwen aan het Odal in onze harten, *Odalisten*.

De taak van Werkgroep Hagal is om deze Odalisten te stimuleren, te activeren, wakker te schudden. Met het Odalisme als wapen staan we aangetreden als een nieuwe erfacht. Strijden voor en hoeden van het erfgoed is de plicht. Het pad effenen voor deze nieuwe adel. Wij zijn echter bescheiden genoeg om ons niet de "nieuwe adel" te heten. We zijn niet de uitverkorenen.²⁰ Aan zelfverklaarde profeten hebben we geen nood! De toekomst zal uitwijzen of de nieuwe adel, Odalisten, uit onze rangen zullen komen.

Odalisten, ontwaak!

W. Pyck

Bronvermelding:

- DE COOMAN, J., *Symboliek der Germanen*, uitgave van het VHF.
- DE VRIES, J. en DE TOLLENAERE F., *Etymologisch woordenboek*, Utrecht, 1997.

- HILDESHEIM, J., *Niet iedereen kan heiden zijn*, uitgave van Triskel vzw.
- JUNG, E.F., *De Germanen*, Amsterdam / Brussel, 1979.
- PENNING, N., *Runen, de complete gids*, Keulen, 2001.

- 1) Ook *Opal, Othala, Ôpalann, Odhil, Odil, Óedil, Ethel, Aethil* of *Utal* geheten.
- 2) De Odal (⚡) komt in vele Runenreeksen op het eind voor. Dit in tegenstelling tot de *Fehu* (ƒ , vee) waarmee de Futhark begint. Fehu en Odal zijn als het ware tegengesteld. Verhandelbare rijkdom, vee, tegenover niet verhandelbare rijkdom, de erfhoeve of het erfland.
- 3) Odal kan men in twee stamwoorden opdelen: *Od* (erfgoed) en *Al(l)* (alles behorende tot). De volgorde waarmee deze stamwoorden werden gebruikt is van geen belang (*od-al* of *all-od*). Allodium kan men dan beschouwen als een gelatiniseerde afgeleide van een samenstelling van de twee stamwoorden *Al* en *Od*.
- 4) Ook *Opal, Othala, Ôpalann, Odhil, Odil, Óedil, Ethel, Aethil* of *Utal* geheten.
- 5) De Odal (⚡) komt in vele Runenreeksen op het eind voor. Dit in tegenstelling tot de *Fehu* (ƒ , vee) waarmee de Futhark begint. Fehu en Odal zijn als het ware tegengesteld. Verhandelbare rijkdom, vee, tegenover niet verhandelbare rijkdom, de erfhoeve of het erfland.
- 6) Odal kan men in twee stamwoorden opdelen: *Od* (erfgoed) en *Al(l)* (alles behorende tot). De volgorde waarmee deze stamwoorden werden gebruikt is van geen belang (*od-al* of *all-od*). Allodium kan men dan beschouwen als een gelatiniseerde afgeleide van een samenstelling van de twee stamwoorden *Al* en *Od*.
- 7) Feodaliteit was een nieuwe (Germaans van oorsprong maar misbruikte) vorm van rechtsgezag, ingevoerd samen met het christendom, die volledig indruiste met de bestaande vorm van het Germaanse recht, het Allodium.
- 8) Ook Odalboer geheten.
- 9) In dit geval het begrip adel onwaardig.
- 10) Volgens Johan Hildesheim in "Niet iedereen kan heiden zijn" (eigen uitgave).
- 11) Dit begrip is voor velen zeer zwaar en zelfs negatief beladen. Het is waar dat de Odal en het omschrijvend begrip 'bloed en bodem' in het verleden zijn gebruikt en misbruikt door tal van organisaties. Deze oerbeelden (archetypen) zijn in wezen echter bestaande en vrij van enige smet. Deze bestonden reeds voordat ze voor (partij)politieke doeleinden werden gebruikt.
- 12) Oudste vermelding van het woord edel is in het Middelnederlands dateert uit het eerste kwartaal van de 13de eeuw.
- 13) Oudste vermelding van het woord adel in het laat Middelnederlands dateert uit 1477.
- 14) Volksvergadering die op bepaalde (hoog)dagen in het jaar tezamen kwam.
- 15) De scheiding tussen kerk en staat is overigens een utopie. Wetten moeten toch ergens op gebaseerd zijn? Godsdienst heeft geen goden

nodig, slechts een gezamenlijke wens, droom of ideaal. Daarop zijn politieke stromingen gebaseerd en kan men in politieke stromingen 'geloven'.

- 16) 'Uitbuiters van het volk' is hier eerder van toepassing.
- 17) Ook de verwante godsdiensten jodendom en islam kennen deze bekeringsdrang.
- 18) Karel 'slager' de Grote heeft zo de moord op 4500 Saksische edellieden (= vrije boeren) op zijn eerloos geweten.
- 19) Men heeft eigenlijk het heidense volksgeloof in de nieuwe leer opgenomen, men heeft het a.h.w. gechristianiseerd.
- 20) Van deze soort lopen er al genoeg rond op deze aardkloot!